

באהבה ובאמונה

להתקרב אל ה' באהבה ובאמונה

בס"ד • כז ניסן ה'תשפ"ה פרשת שמיי • גליון 1506 • נא לשמור על קדושת הגליון

כניסת שבת: י"ם 18:36 ת"א 18:54 חיפה 18:47
צאת השבת: י"ז 19:53 ת"א 19:55 חיפה 19:55

נכון לעכשיו

הרב דב ביגון ראש מכון מאיר

בריבוי אהבה ואמונה נתגבר על משברי הדור

"ויהי ביום השמיני" (ויקרא ט א), מפרש רש"י - "שמיני למילואים הוא ראש חודש ניסן שהוקם המשכן בו ביום", והתגלו אז עשר עטרות, לראשונה התגלתה השכינה במשכן, ולראשונה החלה עבודת אהרן ובניו הכהנים, ולראשונה בירכו ברכת כהנים שנאמר "וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם" (ויקרא ט כב). אף שהיום השמיני היה יום גדול לאהרן הכהן, בו ביום הוא עבר שני משברים קשים - האחד משבר כללי, כאשר לא ירדה שכינה לישראל חרף הקרבת הקרבנות ועשיית כל המעשים, והיה מצטער ואומר יודע אני שכעס הקב"ה עלי שבשבילי לא ירדה שכינה לישראל. אמר לו למשה: משה אחי, כך עשית לי, שנכנסתי ונתביישתי? מיד נכנס משה עמו וביקשו רחמים וירדה שכינה לישראל" (רש"י ויקרא ט כג).

המשבר השני משבר פרטי, משפחתי, כאשר מתו שני בניו נדב ואביהוא ככתוב, "ויקריבו לפני ד' אש זרה אשר לא צוה אותם ותצא אש מלפני ד' ותאכל אותם וימותו לפני ד'" (ויקרא י א-ב). תגובתו של אהרן למשבר הנורא הזה היתה "וידום אהרן", הוא שותק ולא עוד אלא שמשה רבינו מצוה עליו ועל בניו לא להתאבל "ראשיכם אל תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא תמותו ועל כל העדה יקצף" (שם י ו) - שאם תתאבלו יהא נראה שלא נתקבלו לרצון הקרבנות שהקרבנתם בעד העם ותערבבו שמחתו של מקום (ע' רש"י שם).

תגובת אהרן על המשבר של כלל ישראל - היתה צער ובושה, קבלת אחריות, תפילה ובקשת רחמים על ישראל, ואכן ירדה השכינה ככתוב "וירא כבוד ה' אל כל העם". לעומת זאת במשברו הפרטי הוא שותק, ובשתיקתו הוא מביע הסכמה לדברי משה אחיו ככתוב, "בקרובי אקדש ועל פני כל העם אכבד" (שם) ומצדיק עליו את הדין.

נכון לעכשיו, כשם שביום השמיני בו הוקם המשכן היו משברים, גם בימינו כאשר אנו זוכים להקים את הבית הלאומי, ישנם משברים כלליים ופרטיים. במשברים הפרטיים עלינו לנהוג בדרכו של אהרן הכהן "וידום אהרן", להצדיק עלינו את הדין ולא להטיח דברים כלפי מעלה ח"ו. אבל במשברים הכלליים הפוקדים את דורנו כמו המשברים הרוחניים והמוסריים, ההתרחקות מהמסורת וטשטוש הזהות הלאומית - עלינו לנהוג כמו אהרן הכהן, להצטער ולהתבייש, שהרי כל ישראל ערבים זה לזה. עלינו מוטלת אחריות לפעול לתיקון המצב על ידי ריבוי אהבה ואמונה שיביאו לחיזוק רוח האומה ואחדותה וכן להתפלל ולבקש רחמים על כלל ישראל כשם שעשו זאת משה ואהרן ומתוך כך נזכה במהרה בהתקיימות התפילה "ברכנו אבינו כולנו יחד באור פניך".

בציפייה לניצחון ולגאולה השלמה

דור ראשון ל"וידום" הרב אמיר דומן

האות של אמצע התורה הרב אורן טרבלסי

קדושת ימי הספירה הרב יורם אליהו

אבא שלי, מלך העולם הרב אברהם אנגל

סלט עוז הרב ליאור לביא

חמות וכלה זוגיות אסתר אברהמי

להחליף את ההנהגה? הרב חגי לונדני

בינה מלאכותית הרב שלמה אבינר

פרטי חשבון לתרומה:
בנק מזרחי 20
סניף כנפי נשרים 539
חשבון 128018
טלפון לתרומות: 02-6461328

מכון מאיר מודה לעם ישראל
על השותפות בקימחא דפיסחא
של מוסדות המכון.

בברכת באהבה ואמונה!

המפורשות והמסודרות - הרי שאהרון מפגין התמסרות גמורה למידת הדין ובכך מעורר על ישראל מידת רחמים עליונה שאין למעלה הימנה. חנוכת המשכן הפכה לחנוכת כהונתו הגדולה "תחת אש" שירדה מן השמים פעמיים: האחת לקבל את קרבנותיו, והשנייה לקבל את קרבנותיו גם כן... ומי ידע איזה קרבן גדול יותר! אך ודאי הוא שאהרון הפך באחת ל"כהן גדול", לא רק כתואר ומינוי, אלא כמהות ומציאות מוחלטת בהוויית הבריאה כולה לעולמי עד.

אולי באופן דומה, גם הגאולה השלמה ש"הפסידה" כביכול כל כך הרבה בעקבות השואה ואיבוד שליש מערכה בצורה איומה ובלתי נתפסת, התגלתה מחדש בזכות "השריפה אשר שרף ה'". התגלה ש"תחיית המתים" אינה רק רעיון ואמונה, אלא מציאות היסטורית מוחלטת ואיתנה, שיש בכוחה להשלים את כל הפערים ולחדש מעשה בראשית שוב ושוב בפועל ממש בתולדות ישראל.

האש הזרה שגררה שריפת נשמות, מולידה מאז קידוש ה' שגדל והולך, ושוב בדורותינו יורדת אש מן השמים - והפעם להלהיט נשמות חדשות, להחיות עם, ולהופיע גאולה שלמה.

לשאלות באמונה, עצה והדרכה: amirduman@gmail.com

דור ראשון ל"ידום"

האם נדב ואביהוא בני אהרון הכהנים, היו דור ראשון ל'שואת מצרים'? דור שני? אולי אם נספור מעמרים סבם, הם כבר דור שלישי לשעבוד, אך בהיותם 'ניצולי גלות מצרים' בעצמם, הם נחשבים "דור ראשון", כמו כל "מי שהיה שם".

בימינו עובדה זו ודאי הייתה נלקחת בחשבון הניסיונות להבין את משמעות חטאם. ברקע - התמיהה שלנו (ושל בנות ישראל לאורך שנים רבות) על היותם רווקים מבוגרים. או גם תמיהתנו (ותמיהת הקב"ה עצמו) על שאיפתם להנחיל דרך חדשה במנהיגות עם ישראל בהחלפת משה רבנו ואהרון אביהם (תמוה ביותר! אפילו שנה אחת לא עברה על "ממשלת האחים" שהנהיגה את יציאת מצרים, וכבר בוער להחליף?) - כל קדושתם וגדולתם, כל התקוות והציפיות (המוצדקות מאוד!) של כלל ישראל מ"הדור הבא" של המנהיגות, התנפצו ועלו באש השמימה, - "שריפת נשמה וגוף קיים".

מיתתם של נדב ואביהוא על קידוש ה' - "בקרובי אקדש", ברגע כל כך קריטי בהיסטוריה הישראלית, בדור הבראשיתי של התייסדות עם ישראל, שינתה את מהלך ההיסטוריה הישראלית ללא ספק. לא קשה לדמיין כיצד היו נמנעים חטאי קורח והמרגלים, וכיצד הייתה נראית הכניסה לארץ ודורות השופטים, אילו היו מגיעים נדב ואביהוא להנהגה באופן מתוקן, לאחר שימוש

ראוי וניסיון ארוך בתפקידי מפתח של כהונה והנהגה רוחנית ופוליטית.

בכך שקולה מיתתם ושריפתם, והטראומה הלאומית שנגרמה מכך, כשריפת מיליוני קדושים, בתוכם אלפי גאוני תורה והנהגה, השכלה ויצירה, מהשורה העולמית הראשונה ממש. קשה להפריז בהערכת גודל ההפסד הנורא למדינת ישראל שהייתה עתידה להיוולד, ולא קשה לדמיין איזו עוצמה וגדולה יכולה הייתה לבוא לעולם, לו קמה המדינה יחד עם כל אותם המיליונים, בנשמות בריאות ושלמות ובגוף קיים יחד. מהלך ההיסטוריה הישראלי הוכרח ללכת בדרך שונה מאוד: 'ויסב אלוקים את העם דרך המדבר'.

אהרון הכהן הוא "דור ראשון" שקיים בעצמו ו"ידום", אל מול אסונו האישי ואסון האומה כולה הכרוך בו. מעניין שדומייתו אינה תגובת הלם וזעזוע, התאבנות או רפיון ידיים, חלילה. זוהי בחירה מודעת, שבאה לתקן, ולו במקצת, את עצם החטא, ולתת רפואה לעם ישראל מול השבר הגדול שהושבר בו, ביום חנוכת המשכן שהיה שקול כיום בריאת העולם מחדש. הקב"ה ראה זאת "וקבע לו שכר על השתיקה", ומתוך כך אכן נעשה קידוש ה' גדול מחילולו, חלילה. אם היה אצל בניו מין "קוצר רוח" מול הנהגת ה' ושאיפה "לקדם עניינים" בחומר או ברוח, ש"בער להם" להתפרץ קדימה עוד לפני ההוראות

50 מכן מאיר

"זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו"

ביום עצמאותנו ה-77
מכון מאיר מברך את
עם ישראל וחילי צה"ל
בחג עצמאות שמח
ואחדות ישראל
באהבה ואמונה!

בתפילה לשובם

עין בעין יראו בשוב ה' ציון

מכון מאיר שמח להזמין את הציבור
ליום עיון במשמעות יום הזיכרון
ויום העצמאות

שיתקיים ביום שלישי א' באייר בכיתת אמונה
בחסות משפחת ונגרובסקי לט"נ האב זלני והאם שרה ע"ה

12:30 - יתקיים סיור גבורה עם הרב איל ורד בהר הרצל,
'הבחורים מתחת לאבנים הלבנות', נצעד בעקבות לוחמי
תש"ח, שאר המלחמות, ועד לוחמי המלחמה האחרונה.
נפגשים ב-12:30 בכניסה לבית העלמין הצבאי בהר הרצל.

15:15 - תפילת מנחה
15:30 - הרב יורם אליהו אביו של רס"ל ידידיה אליהו ה"ד
שנהרג במלחמת חרבות ברזל.

16:30 - הרב רן בן-משה
17:30 - הרב שמעון בן-ציון
18:30 - הרב יקי וייס רב במכינת 'עוצם' בנווה, וחמיו של בוגר
מכון מאיר, רס"ל יצא שבתאי ה"ד שנהרג במלחמת
חרבות ברזל.

בואו בשלמה לכוון לאור

ספירת העומר

ממחרת השבת -

קדושת ימי הספירה

נצטוונו בתורה "וספרתם לכם ממחרת השבת..." כשהכוונה במילה שבת היא לחג הפסח. שואל הנתיבות שלום, מדוע התורה קוראת דווקא לחג הפסח - שבת, ואף חוזרת על כך כמה פעמים, 'עד ממחרת השבת השביעית'. ועוד הוא שואל, 'וספרתם' חמישים יום, כולל גם את היום טוב הראשון של החג, מדוע היום הזה כלול בספירה ומהוה חטיבה אחת של חמישים יום? והוא מסביר, שהנה על השבת כתוב בתורה "זכור את יום השבת לקדשו", וגם "שמור את יום השבת לקדשו", וזה מלמד שהציווי על הקדושה של השבת כולל גם קדושה ב'עשה טוב' וזה בחינת - זכור, וגם כולל קדושה ב'סור מרע' שזה בחינת - שמור, ועל זה נאמר 'את שבתותי תשמור', שתי שבתות, כנגד שתי הבחינות של קדושה שיש בשבת, סור מרע ועשה טוב.

כך יש בימי ספירת העומר שהם הכנה לקבלת התורה שני ענייני קדושה אלו, סור מרע ועשה טוב, וכך אנו אומרים ב'ריבוננו של עולם' שלאחר ספירת העומר, שה' ציוונו לספור ספירת העומר, כדי לטהרנו מקליפותינו ומטומאותינו, זה הסור מרע, ולטהרנו ולקדשנו בקדושתך העליונה זה העשה טוב.

האות של אמצע התורה

בפרשת שמיני ישנה תופעה מיוחדת במינה - אמצע התורה באותיות ובמילים. "לפיכך נקראו ראשונים סופרים שהיו סופרים כל האותיות שבתורה שהיו אומרים וא"ו דגחון חציין של אותיות של ס"ת דרש דרש חציין של תיבות".¹ באיסור אכילת שרצים נמצא אמצע אותיות התורה באות ו' בפסוק "כל הולך על גחון" (יא, מב). ובפסוק "ואת שעיר חטאת דרש דרש משה" (יטז) נמצאות אמצע המילים של התורה. בספר 'תורה שלמה' מביא את דברי ר' יצחק זילבר שמסביר שיש בתורה אותיות שנכתבו בצורה מיוחדת גדולות או קטנות, כדוגמת א' של ויקרא. ו' דגחון היא אמצע אותיות אלו. וכן בתורה יש מילים כפולות כדוגמת טרף טרף (בראשית מד, כב), גאה גאה (שמות טו, א) סך הכול שמונים ותשע צמדי מילים. כאשר צמד המילים דרש דרש ממוקם בדיוק באמצע במקום הארבעים וחמש. (ארבעים וארבע מכל צד). **נקודת האמצע הוא נקודת המרכז שמאזנת וכוללת בקרבה את הצדדים השונים. מהי אפוא משמעות האות ו' במילה גחון שבה נמצא אמצע אותיות התורה?**

במילים 'כל הולך על גחון' מתכוונת התורה לנחש כדברי רש"י - "זה נחש, ולשון גחון שחייה שהולך שח ונופל על מעי". המילה גחון מוזכרת אצל הנחש כבר בספר בראשית. לאחר שגרם לחטא

הספירה שהם 49, שאפשר לחלק אותם ל-18+31 שהם בגימטריה אל-חי, וכן זה מתחלק גם ל-17+32 שהם בגימטריה לב-טוב, עד ל"ג בעומר 32 יום ומשם עוד 17 יום עד שבועות. אל-חי רומז לתיקון המידות בין אדם למקום, ולב-טוב רומז לתיקון המידות בין אדם לחברו, וזוהי ההכנה לקבלת התורה שתלויה בזיווך המידות בימי הספירה.

רעיון נוסף מביא הנתיבות שלום על הקשר בין השבת לימי הספירה - כתוב באבודרהם שהשבת היא לנו בבחינת בן זוג, שה' אמר לשבת: כנסת ישראל יהיה בן זוגך, ובשבת יש תהליך של אירוסין וקידושין. בליל שבת אומרים 'אתה קידשת', בחינת קידושין ואירוסין, וביום שבת אומרים - 'ישמח משה במתנת חלקו', כמו החתן הנותן מתנות לצורך התקרבות לנישואין, ובמנחה בסעודה שלישית אומרים 'אתה אחד', שזה בחינת יחוד עליון (כמו חדר יחוד), שזו תכלית השבת זמן של רעוא דרעיון. כך בימי הספירה ישנם שלושת הזמנים האלה, החג עצמו הוא בחינת אירוסין, בו נהיים ישראל לעם הנבחר לה' יתברך, בחינת ארוס וארוסה, אחר-כך באים ימי הספירה, שהם בחינה של הכנה לנישואים, וחג השבועות הוא עת הייחוד. זה רמזו בפסוקים האלה של 'וספרתם לכם ממחרת השבת' וכו' ששלושת זמנים אלו, פסח, ימי הספירה וחג השבועות, הם כולם המשך אחד ועניינם להביא אל התכלית, בחינת רעוא דרעיון של שבת קודש שהוא הייחוד הגמור, בזמן קבלת התורה.

עומק הפרשה

הרב און טרבלסי ר"מ במכון מאיר

עומד. וכדברי רש"י במשלי "לשקר אין רגליים". לכן הנחש שאחז במידת השקר שאין לו רגליים איבד את רגליו.⁸

ובאמת התורה רמזה את עומק הדבר בקללת הנחש "על גחנך תלך". המילה גחנך נכתבה בתורה בלי האות ו'. בזוהר הקדוש מובא שהאות ו' היא אות האמת. "ונתתם לי אות אמת - זו אות ו'".⁹ לכן בקללה שנאמרה לנחש נחסרה האות ו' שמסמלת את האמת. בשעה שהנחש איבד את רגליו הוא איבד גם את אות האמת. אך התיקון מוכרח לבוא. לכן בנקודת האמצע של התורה חוזרת אותה אות ו' במילים שמתארות את הנחש "כל הולך על גחון". **אותה אות ו' שנלקחה מהנחש היא נקודת אמצע התורה.**

ו' היא אות החיבור שמחברת ומאחדת בין שתי מילים וחלקי משפט. מסביר הרב קוק זצ"ל¹⁰ שזה עיקר ההבדל בין האמת לשקר, בין עולם האחדות לעולם הפירוד. אחדות היא כאשר בין כל החלקים יש קשר וחיבור, ויחד יוצרים תמונה שלמה המקיפה את כל חלקי המציאות המפורדים. **לכן אומרת הגמרא ש"אמת מרחקין מיליה". אותיות האמת רחוקות זו מזו ובכל זאת מקיפות את כל**

המשך המאמר בעמוד 6 <

השייכות של ימי הספירה לשבת נובעת מכך, שכל ענייני הקדושה נובעים מקדושת השבת, כך שהתחלת הקדושה היא מהשבת הראשונה, היום טוב הראשון, שעניינו יציאת מצרים, כלומר להשתחרר מקליפת מצרים, וההשלמה לזה 'עד ממחרת השבת' תספרו חמישים יום, להגיע לתכלית הקדושה בעשה טוב, ביום החמישים, חג השבועות, שעיקר עניינו קבלת התורה, ובאמצע שבע שבתות תהייה שזה עצם ימי הספירה, שהם בבחינת ספירת שבעה נקיים (כך מסביר האור החיים) שנועדו להכין את עם ישראל לבוא אל מקור הקדושה של קבלת התורה.

ההסבר לכך שיום טוב ראשון נקרא שבת הוא - כי קדושת השבת באה באתערותא דלעילא, מרצון ה' יתברך, מבלי כל השתדלות מצדנו, וכך הייתה הארת היום טוב הראשון אתערותא דלעילא, מבלי שום הכנה מצדנו. כך כתב האריז"ל, שכאשר ה' חפץ להוציא את בני ישראל ממצרים, היה זה בחינת דילוג, שהאיר להם באור גדול מאוד אף שלא היו ראויים, ולאחר היום הראשון נסתלק האור הגדול הזה, והתחילו ימי הספירה, שבהם היו ישראל צריכים לעורר את קבלת התורה ולהגיע לחג השבועות על ידי עבודתם העצמית לאותה מדרגה והארה שהייתה להם ביום טוב הראשון. ולכן מובן מדוע היום הראשון כלול, ומהוה חטיבה אחת. העבודה בימי הספירה צריכה להיות תיקון המידות, בין אדם למקום ובין אדם לחברו. זה רמזו בימי

עץ הדעת נענש הנחש במילים "על גחנך תלך". **מסביר המדרש שלפני החטא היו לנחש רגליים ובגלל שחטא נקצצו רגליו ונגזר עליו ללכת על גחוונו.** "בשעה שאמר לו הקב"ה על גחנך תלך ירדו מלאכי השרת וקצצו ידי ורגליו והיה קולו הולך מסוף העולם ועד סופו".²

יש קשר בין חטא הנחש לעונש שקיבל.

הנחש היה ערום-חכם³ מכל חית השדה. במקום להשתמש בחוכמתו לטובת האדם ולהיות שמש גדול לאדם,⁴ בחר הנחש לרקום תחבולות של שקר כדי לפתות ולשכנע את חוה לאכול מעץ הדעת.

הוא הרגיע את חוה שהיא לא תמות מאכילת עץ הדעת והסביר שה' ציווה לא לאוכלו "כי יודע א-לוהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כא-לוהים יודעי טוב ורע". הנחש שיקר לחוה שה' אכל מעץ הדעת וברא את העולם, ולכן הוא פוחד שתאכלו ממנו כי "כל אומן שונא בני אומנותו".⁵ בעזרת שקריו הצליח הנחש להערים על חוה. **התכונה המהותית של השקר שאין לו קיום ועמידה. סופו של כל שקר להתגלות ולהפיל יחד עימו את כל מי שנשען וסמך את עצמו עליו.** "שיקרא אחד כרעא קאי" (כל אות במילה שקר עומדת על רגל אחת) כי השקר אינו

פּוֹתָחִים סִידוּר

חיבור מחודש לעבודת התפילה

הרב אברהם אנגל*

אבא שלי, מלך העולם – לביאור נוסח הברכה

מי שרגיש ללשון העברית, ימצא שמבנה הברכה מעורר שאלה. אנו פותחים בגוף שני, "ברוך אתה", הפונה לנוכח, אך מסיימים בגוף שלישי, לשון נסתה. במקום לברך "ברוך אתה..." שהכול נהיה בדברך, כהמשך ללשון הנוכח שבה פתחנו, אנו מברכים "ברוך אתה..." שהכול נהיה בדברך, בלשון נסתר (גוף שלישי). האם מי שאליו אנו מדברים הסתלק באמצע המשפט, וכעת כבר אינו נוכח – אלא נסתר? מהו ההסבר ללשון המוזרה הזו? ובעצם, באיזו לשון ראוי שנשתמש כאשר אנו פונים אל הקב"ה? האם מתאים לדבר אליו בגוף שני, בדרך של קרבה וחברות? הרי גם לראש הישיבה או לרב הקהילה שלנו אנו רגילים לפנות בגוף שלישי, מתוך תחושה שהכבוד מחייב מרחק מסוים, "דיסטנס". "שלוה הרב", מה הרב אומר על...? אם כן, האם אין זה פשוט שאל הקב"ה יש לפנות בגוף שלישי, מתוך הדגשת המרחק האין סופי שבנינו לבנינו?

נכון ולא נכון. הקב"ה אכן רחוק מאתנו, רחוק מאוד. הוא מלך העולם, מי שמחזיק בידיו את חיייהם של כל יצורי עולמים, ה"יצר יחד לבם, המבין אל כל מעשיהם". הוא נשגב מעמנו, מופלא מתפיסתנו. ועם זאת, הוא גם קרוב אלינו, קרוב מאוד. הוא אבינו, אב הרחמן, המלווה אותנו בכל דרכינו, המטה לנו אוזן שומעת בכל עת ובכל שעה, דרכינו.

לבבך ובכל נפשך". הפוסקים והמקובלים הוסיפו וביארו שאמירת מאה ברכות בכל יום מגנה על עם ישראל, ומצילה אותנו מן הפורענות. זאת ועוד, מאה ברכות הן ביטוי שלם לאמונה ולדבקות שלנו בקב"ה. הן כוללות בתוכן את כל סוגי הברכות ומשרישות בנו את ההכרה בנוכחות האלוהית המאירה בכל פינות חיינו: בהנאת הגוף (ברכות הנהנין), בקדושת המצוות (ברכות המצוות), בנפלאות הבריאה (ברכות הראייה) ובנסיבות החיים האישיות (ברכות ההודאה). כך תובן לשון הפסוק: "איש אמונות - רב ברכות". עלידי הברכות אנו רואים את נוכחותו ה' בכל פרטי חיינו וממילא מגיעים לאמונה איתנה ושלמה בטובו ובהשגחתו הפרטית עלינו. מאחר שמעלת הברכות גדולה כל כך, הרי שיש לאומן כראוי: בנחת, כמונה מעות, מתוך כוונה של מצווה והתבוננות בתוכן הברכה. הרב וולבה זצ"ל מדריך: מאה ברכות ביום היא עבודה רבה מאוד כשרוצים להגיד אותן בהתבוננות, ולא כל מוחא סביל דא. אך אפילו אם אומרים עשר ברכות בהתבוננות, אין לשער כמה ברכה ממשך אדם על עצמו ועל העולם על ידן. הרי המברך - יתברך.

* הרב אברהם אנגל מחבר הספר על התפילה "ואביה תהילה" לתגובות avrahamengel1@gmail.com

השוקד על טובתנו ורגיש לסבלנו. את המורכבות הזו מבטאת היטב לשון הברכה, המורכבת אף היא. תחילה היא מביעה קרבה, יחס אישי ופרטי של בן הפונה לאביו בלשון קרובה של אתה, ולאחר מכן היא שבה ומביעה ריחוק, כאילו אנו מתעוררים פתאום להכרה שמי שאליו אנו פונים אינו רק אב, אלא גם מלך, ולא סתם מלך אלא מלך העולם, ואליו לא נוכל לפנות בדרך קרבה, אלא ביראה ופחד.

איש אמונות רב ברכות: מדוע מאה ברכות ביום?
כפי שאמרנו, בכל יום אנו מברכים ברכות רבות. גם ללא מאמץ מיוחד מגיע מניין ברכותינו למאה, מספר שאף נפסק להלכה, כפי שלומדת הגמרא מן הפסוק: "וְעָתָה יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ ה' אֱלֹקֶיךָ שֶׁאֵל מִעֲמֻנָּה פִּי אִם לִירְאָה אֶת ה' אֱלֹקֶיךָ לְלַכֵּת בְּכָל דְּרָכָיו וְלֵאמֹר אֲתוֹ וְלַעֲבֹד אֶת ה' אֱלֹקֶיךָ בְּכָל לִבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ". רש"י: "אל תקרי מה אלא מאה". הרב ראובן ששון בספרו 'באור פניך' (תפילה), מבהר כי מסתבר שהברכה היא אחת הדרכים העיקריות והחשובות ביותר הסלולות לפנינו בעבודת ה' מדי יום ביומו. בעזרתן של מאה הברכות אנו מקיימים לאורך היום כולו את ההנחיות שהן ציפור הנפש שלנו, עיקרי "חובות הלבבות" בעבודת ה': "יראת ה' (ליראה את ה' א-להיך)" • אהבת ה' (ולאהבה אתו)" • עבודת ה' בלב ונפש ("ולעבד את ה'... בכל

"שולחן אחד ושלושה דורות"

הרב יואב מלכא

סיפור

שאתה צועד בה טוב ממך. מכיר את תחילתה ואת סופה..."

"אולי יצאת מהדת אביגדור, אבל הדת לא יצאה ממך. היא עדיין חיה נושמת בועטת בתוכך דרך הוויכוח והציניות".

"אתה צעיר עומר! תמים ונאיבי. אתה חושב שהאמונה היא כוח בלתי מנוצח? אני ראיית את גבולותיה. כשאש הגיהנום בלעה את משפחתי לא ירדה אש מן השמים! רק דממה הייתה שם. דממת א-לוהים".

עיניו של עומר נצצו בלהט:

"אולי זו הייתה קריאה לחפש את הקדוש ברוך הוא בשתיקה, בהסתר הפנים, אולי דווקא שם נמצאת התשובה האמיתית?"

אביגדור השתתק לרגע, לגם מכוס יינו באיטיות ואמר כמעט בלחש: "מקנא ולא מקנא בך עומר. מקנא בשיכרון הלהט שלך ולא מקנא בך על "יקצת הבלהות" הצפויה לך. יבוא יום והקרקע תישמט מתחת רגליך".

"אבל אתה עדיין יושב איתנו כאן אביגדור, סביב שולחן שבת - אתה עדיין פה. אולי אתה מחפש בחשיכה משהו שאבד לך?"

השיחה גוועה...
המשך בעמוד הבא >

הצעירים בני התקופה עד שיצא חוץ למחיצת הדת. ובכל זאת עמדה לו "גרסת ניקותו" וידיעותיו סדורות בזכרוננו ללא דופי.

עומר לעומתו, נלהב ומלא בתום "ראשית ביכורי" תשובתו. ומן הרגע הראשון נדמה היה לו שהוא מבחין בעיני חמוי לעתיד שמץ לגלוג ובת צחוק משועשעת למראה הליכותיו בקודש. פחד סמוי כרסם בליבו של עומר מפני עימות עם אביגדור וזה לא איחר לבוא.

שבת פרשת "שמיני" בביתה של דורית.

עומר טבל "עלה ונסתפג", לבש את בגדי השבת וזירז את ארוסתו להקדים ולסיים את הכנות השבת. בין מנה ראשונה לשנייה

העז לשאת דבר תורה נלהב אודות אש התלהבותם הזרה של נדב ואביהוא שעל "מוקדה" פרחה נשמתם, והשווה לבעלי תשובה שמשיתכם העזה לקודש מקלקלת את השורה. כשסיים דבריו, שנאמרו בטוב טעם ודעת, התבונן באביגדור. זה מזג יין לכוסו ואמר:

"נדב ואביהוא! כמה מוכר. פעם גם אני דלקתי.

בערתי. עד שכבתה האש".

"אבל האש הזו לא באמת כתבה אביגדור, נכון?

תראה כמה היא מטרידה אותך?"

"אני מוטרד? לא עומר! פשוט מכיר את הדרך

חמישה חודשים חלפו מאז חזר עומר בתשובה וכבר זימן לו הקדוש ברוך הוא את דורית בת זוגתו. אחז ב"פלך אומנותו" של אדם הראשון ואמר לה: "הפעם את עצם מעצמי ובשר מבשרי" ונתרצתה לו

ואף היא מלאה ארבעה "ירחי תשובה" בלבד. עומר זה, חביבה עליו התורה כל כך עד שזכה להיות "ראש המדברים" בין חבריו. "בו פותחין" לומר דברי תורה בסעודות השבת ובשמחת שבע ברכות של חבריו לספסל הלימודים.

זכורה לו היטב הפעם הראשונה שהגיע לבית ארוסתו שנתייתמה מאמה בבגרותה ואח אחד לה. אביגדור אביה, מבוגר, גלוי ראש, שיערו "בן גוריוני" ועיניו מלאות חכמה, שנינות והומור יהודי. הוא טעם את טעמו המר של "הסתר הפנים" שזינב בשישה מיליון מבני עמנו וגם מ"כרם" משפחתו לא נותרו אלא שתי "עוללות" בלבד, הוא ואחיו שנסו על נפשם והגיעו לארץ ישראל אחרי מ"ב מסעות רצופי תלאות.

למד בתלמוד תורה, ביישיבה קטנה ובישיבת חכמי לובלין המעוטרת, שם מילא כריסו תורה ונסמך לרבנות מידי של הרב מאיר שפירא עד ש... החל בולש חוץ לד' אמותיו, והנה! עולם ומלואו נחשף לפניו. בעליות גג, נסתר מעין רואה, היה מתרפק ושואף אל קירבו את ריח בלבוש של פרחי הציונות שתססה בדם

"בתוך מלחמה עקובה מדם, המלחמה הארוכה ביותר בתולדות ישראל בפער משמעותי, ועוד היד נטויה, הם מתייצבים, בראש מורם, בהלל והודאה על הזכות שנפלה בחלקם". סיפורו של דור הלוחמים ושל סלט אחד

סלט עוז

שהקדוש ברוך הוא עשה לו נס הוא לא אמר שירה ובשל כך לא זכה להיות המשיח. והצעירים שלנו רצים אל מלחמת המצווה ואומרים שירה על עצם הזכות להיות שותפים במהלך האלוקי. היש תיקון גדול מזה? האם לא ראוי הדור הזה שיראה פני משיח?"

למען יזמר כבוד ולא ידום

הרב אבישי ממשיך את דבריו המרגשים ומאיר את משמעות החירות של הדור הזה ואת השמחה המתפרצת שבאה איתה: "זוהי חירות אמיתית. שחרור הנפש שנובע באופן טבעי מתוך אמונה פשוטה, מתוך ראיית המהלך האלוקי ההיסטורי ומתוך התבטלות לנצח, מביא לשמחה מתפרצת שספק גדול בעיניי אם נראה בעולם היהדות זה דורות רבים ואולי אף מעולם". בשולי דבריו אוסיף שלריקודי השמחה בשערי הבקו"ם יש לצרף את מאות הסרטונים שראינו על ריקודי שמחה רגע לפני הכניסה ללחימה בדרום ובצפון. ועוד עשרות סרטוני ריקודי "זהשם יתברך תמיד אוהב אותי..." בהמשך דבריו מעלה הרב אבישי השערה נועזת: "חכמינו התפללו שלא יראו בחבלי משיח. ולפעמים כשמתבוננים בחלק מהאתגרים שאיתם אנחנו מתמודדים ברור לגמרי למה. אבל אעז פניי ואציע שאולי בחזיונם העמוק והרחוק הם לא זכו לראות את מה שקורה בשערי הבקו"ם - התרופה הטבעית לכל מועקה ולסכנת השקיעה בתחושת ייאוש".

לסיום, הוא חותם בתפילה גדולה: "הבה נמנף את העוצמות הללו להרמת עיניים פשוטה לשמים ונתחנן בפני השם יתברך: אנא ממך, שמור והצל את הילדים הקדושים הללו. תחזיק בהם בבחינת שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני ודווקא מתוך הקרבה העדינה הזו ירדפו את אויבינו ושיגומו ולא ישובו עד כלותם. שלא תיפול שערה משערות ראשם ושיחזרו כולם שלמים בגוף ובנפש. אמן".

כשקראתי את הדברים, הוא לי באור חדש פירושו של האדמו"ר רבי שלמה מדרומסק זצ"ל בדבר שתיקתו של אהרן על צער השכול במיתת שני בניו: "יְיָ יֵדֵם אֶהְרֵן". "שאצל דוד המלך מצאנו דרגה עוד יותר גבוהה מ'ידים': 'לְמַעַן יִזְמְרָךְ כְּבוֹד יְיָ יֵדֵם' (תהלים ל, ג), שאפילו בעת צרה היה מזמר" (עיסורי תורה, עמ' 53).

בתחילתו של שבוע הזיכרון והתקומה הלאומי, נזכיר ונזכור את הזכות לחיות בדור של גאולה בארץ ישראל. כוחה של ארץ ישראל, ארץ זבת חלב ודבש" להפוך את הצער והכאב שנמהל במאבק עליה, לשמחה מתפרצת מלאה עוז וחיים. כך היא הופכת את המר למתוך ואת החושך לאור. ואפילו נכד גיבור שנופל הופך סלט פשוט לסלט עוז. ■

◀ השבוע הגעתי למסעדה נחמדה בנמל אשדוד. בחרתי בתפריט "סלט עוז" והבטתי בחול הזהוב הנושק לים, ובים הנושק לרקיע, הנושק לכיסא הכבוד. הים, החול, השמש החמה, הארץ שלנו. והכול כל כך יפה וביתי. כשהגעתי לשלם, בעלת המסעדה מסבירת הפנים והלכבית, סיפרה, לא זוכר אם מפני ששאלתי אותה, שהסלט הזה נקרא "סלט עוז" על שם נכדה עוז שמואל ארדי הי"ד, מקיבוץ חצור, לוחם בגדוד ההנדסה 603 שנפל בקרב בדרום רצועת עזה, ב"ב בטבת תשפ"ד (בן 19 בנופלו).

היא סיפרה גם שאיבדה במלחמה הזאת עוד שבעה בני משפחה בקיבוץ בארי. "סליחה שציערתי אותך", אמרה. כשחזרתי לשולחן, שקוע בהרהורים, פתאום, בלי יכולת להבין מאיפה זה בא, דמעות החלו לזלוג מעיניי ללא שליטה. ככה, מול הים, בלי יכולת לעצור ישבתי שם מתייפח כמו ילד קטן דקות ארוכות. ברגעים שזר לא יבין. "סלט עוז". תמצית חיינו. תמצית ההבדל בין גלות לגאולה. אפילו סלט במסעדה פה מזכיר לך בזכות מי אתה חי כאן. אפילו סלט פשוט הוא "סלט עוז".

הדור הקדוש

כבכל שנה, לקראת חודש ניסן וחג הפסח, מוציאה קהילתנו, קהילת "ראשית דגנך" באפרת, חוברת מאמרים של חברי הקהילה. אחד המאמרים בחוברת גרם לי לצמרמורת, והחלטתי לשתף בתמציתו, המאמר נכתב על ידי ידידי היקר, הרב אבישי מגנצא, שהשתתף גם בעריכת הקובץ. שם המאמר: "הדור הקדוש":

"זכינו בדורנו לחזות בחידוש גדול: מסירות נפש מתוך שירה וריקודים. מסירות נפש הייתה בכל הדורות. אבל נדמה לי שמסירות נפש מתוך חיוך והתעלות הנפש זהו חידוש של הדור שלנו..." וכאן מתאר הרב אבישי בגוף ראשון: "בננו הבכור התגייס לצה"ל. הסצנה בבקו"ם לקוחה מעולם אחר, עולם פלאי ונשגב. בפינה אחת, בחור דובר אנגלית מסיים מסכת ובתוך הדברים מספר בהתרגשות כיצד בחר לעזוב את הגלות ולהתגייס למען העם והארץ וכל זאת כשהתורה מונחת בידו.

"בזווית אחרת רוקדים בחורים מתוך עוצמה פנימית כאשר חיוכים נסוכים על פניהם בדיבוק חברים עילאי. ואני עומד ומתבונן, כמו בסיפור תלמודי שבו הדמות המדוברת זוכה לחיזיון מעולם האמת, ונותן לאנרגיה הזו לזרום דרכי.

"איזה דור קדוש! בתוך מלחמה עקובה מדם, המלחמה הארוכה ביותר בתולדות ישראל בפער משמעותי, ועוד היד נטויה, הם מתייצבים, בראש מורם, בהלל והודאה על הזכות שנפלה בחלקם. המלך חזקיהו לא מצא דרך להילחם באויב שהציף אותו ונאלץ לסמוך על הנס. אבל גם אחרי

בו. ולאביה שהניח לזכרונותיו לשוטט יתר על המידה במחזות אימת השואה, פן יזיק הדבר לפעילות ליבו החלוש ממילא.

ברגע של אינטימיות נדירה הניחה דורית יד עדינה על כתפו של אביה. הוא הביט בה, ראה את האור בעיניה, את טהרתה ואת תום ליבה. דומה כל כך לאמו.

אביגדור הביט בעומר והנה שפתיו נעות בתפילה חרישית, פניו שלווים ומביעות ודאות שקטה. אולי מתפלל לאלוקיו שיהפך ספקותיו מספק לסיפוק, וילמד לשונו להביע את ודאות התשובה שבוערת בקרבו.

גויעתן כמביט בכתב חידה, כברמז. אולי חש שרגעים אלה בחיק משפחתו קרב קיצם.

אור נרות העבר מתמזג באור הנרות שלפניו, ולהבותיהן כמתאבקות ורועדות יחדיו - כמותו עצמו, כמי שמבקש למצוא אור בתוך החשיכה. עומר חש היטב איך שיחת טעונה זו "הקישוה על קנקניו" שלו לבחון את חוזקם. עד עכשיו רכב על גלי ההתלהבות שנשאה אותו אל מחוץ לתחום שליטת "כוח כבידת" של הספקות. עתה הבין שיצטרך לבחור ב"דרך הארוכה שהיא קצרה" של "הס ואחר כך כתת".

דורית בחנה את שניהם בדאגה חרישית - לעומר שלה, פן תשפל קומתו מחיצי הכפירה שהוטחו

המשך מעמוד קודם >

אביגדור נשען לאחור, מביט בנרות המרצדים במחול תזזיתי. הדחף הלגלגני החל מתערבב ברגש ישן, "מעלה גֶרֶת" זיכרון עבר של שולחן שבת בגלות פולין שהיה ואיננו.

שם בבית העץ בפולין, אמו מדליקה את נרות השבת, עוצמת עיניה ומברכת בקול רך ספוג יראה. אביו יושב בראש השולחן, פניו חרושות הקמטים משנות עבודה קשה מתרככות מעט כשהן משתקפות באורן הרועד של הנרות, אביגדור מחכה לצבט בחלת השבת מעשה ידי אמו. אחרי הסעודה היה מנהגו להביט בנרות השבת סמוך לדעיכתן, מטה אוזן לצקצוקי

בְּקִרְוֵי אֶקְדָּשׁ

צפורה רוזנברג

יֵשׁ קְדוּשִׁים
גְּלוּיִים
וְיֵשׁ צִדִּיקִים
נִסְתָּרִים
יֵשׁ צִדִּיקִים
בְּכָל הָלִיכוֹתָם
וְיֵשׁ קְדוּשִׁים
בְּעַל פְּרָחִים
מִי יָדַע מַעֲלָתָם
רַק אַחֲרֵי מוֹתָם
מִתְבַּרְרֶת מִהוֹתָם
וְאַנְחָנוּ נְבוֹכִים
רָאשִׁים מְרֻכָּנִים
דְּמָעוֹת מִחֲנִיקִים
שְׂפָתַיִם מְהַדָּקִים
נְאֻלָּמִים בְּדוֹם
בְּבִימֵי אֶחָד.
לָכֵן רָאוּהָ
דוֹמְיָה
תְּהִלָּה

שליחת הציבור שלכם

מבית מקור ראשון

רוצים להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי?
איתנו אתם יכולים!

הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע ופרסום בכל בתי הכנסת ברחבי הארץ

הדרכת מודעות בבתי הכנסת ובסינוסים דתיים

דיוור ישיר בכל חבלי הארץ

השקעת מינוף: קדם דפוס ודפוס איסוף ופינוף מוצרים בניילון לפי התמנה, תדירות בסיסית הכנסת אינטרנט לטלונים

לפרטים: 052-8008518
h0528008518@gmail.com

חדש על המדף

חדשות הבוקר!

פרשת השבוע בעיתון התקופה + ספר יהושע בעיתון התקופה

מאת דביר ומאיר לישא

www.ChavaBooks.co.il | 02-9973168

חמות וכלה – בין מתח לחיבור: איך הופכים קונפליקט להזדמנות לקשר עמוק?

בנתק של שבועות. רונית נעלבה מאד והרגישה שנעמה כפויית טובה. כל אחת מהן פנתה לאורי ושיתפה ברגשות שלה והוא הרגיש אובד עצות. המהפך הכואב במערכת היחסים הרגשית שלהן, גרם לשתייהן למוטיבציה לתקן את המצב ולכן הגיעו אלי. בפגישה, כל אחת למדה על עצמה ועל מערכת הציפיות ההדדית. רונית גילתה את הפחד שלה מלאבד שליטה שהיה עטוף ברצונה לעזור. נעמה גילתה על עצמה שהיא מרצה את חמותה ולא מביאה את רצונה שהיה מנוגד לזה של חמותה. שתייהן הבינו שמקרה ההתפרצות של נעמה, עשוי דווקא להביא לריפוי ולאיוון:

עם נעמה ביררנו מה גורם לה להיות טיפוס מרצה, ולקבל כלים פרקטיים כיצד להיות **אסרטיבית וברורה יותר**. רונית מצידה, החלה להתוודע **לפחד שלה מלאבד שליטה וכיצד לשמור על מקומה כחמות וכסבתא**. מתוך כך, שתייהן הרוויחו מהמקרה: את גילוי החסמים הרגשיים שיאפשרו להן, לחיות טוב יותר עם עצמן ועם האחרים.

מקרים מעין אלה, הנם "שיעורים" שה' שולח אלינו, כדי שנבנה ונתפתח ונאזן את כוחות הנפש שלנו, בשאיפה לחיבור אנושי שהוא גם חיבור לה'.

בימי הספירה הללו, אנחנו "מנקים" חסמים שנוצרו במשך החיים, כדי להגיע לחיבור אלוהי במתן תורה. מתוך כך, מגיעים לקשר מופלא של חמות וכלה, של נעמי ורות ששתייהן מכוונות לחיבור האלוהי, שדרךן זכינו גם לדוד מלך ישראל, חי וקיים.

נ"ב: אשמח לקבל מכם במייל, מקרים שלכם בנושא זה ולתת לכם מענה אישי/זוגי בעז"ה.

בשבוע הזה שלאחר חג הפסח, הגיעו אלי מספר פניות, במה שקורה בין חמות לכלה. המשפחתיות הרחבה של חג הפסח, מציפה מערכות יחסים שקיימות מתחת לפני השטח. בין האחים, בין ההורים וגם בין כלה לחמותה. ההבדל בין הקשר של האחים וההורים, לבין הקשר שלהם עם הכלה והגיסות, הוא מפני שכלה וחמות, מגיעות מתפיסות עולם שונות ולעיתים קרובות גם מנוגדות. ישנם הרגלי חיים שונים לגמרי וזה אחד הגורמים להתנגשויות בסדרי חיי היום יום, בפרטים הקטנים.

מה הדבר הראשון שעולה כששומעים את צמד המילים: 'חמות וכלה'? האם זו קרבה, תמיכה, או אולי... מתח תמידי שלא מדברים עליו בקול? **זה לא חייב להיות מתח. זה בהחלט יכול להיות קרבה, תמיכה ואהבה, כאשר הפערים מובנים ומקובלים וכל אחת לומדת ויודעת את מקומה ותפקידה**. קשר בין חמות לכלה לא חייב להיות מתוח או חלילה מאבק. כשיש הקשבה, כבוד הדדי, והסכמה שלא תמיד נסכים - יש סיכוי לקשר נדיר ומטפח. זה לגמרי אפשרי.

נעמה, כלה בת 23, אשתו של אורי. אימו, רונית, הייתה מאד מעורבת. היא שמחה מאד בכלתה ובעיקר כשראתה, עד כמה טוב לאורי איתה. היא רצתה מאוד להעניק לנעמה מחוכמתה ומניסיונה ונעמה קיבלה זאת, כמחווה של נתינה ואהבה. נעמה התלהבה מהחיבוק המשפחתי, בעיקר מפני שחיבוק כזה היה חסר לה במשפחתה... עד שהגיעו הילדים. רונית הרגישה מאד נוח להמשיך להיות מעורבת (ומתערבת). אבל נעמה הרגישה שרונית לא סומכת עליה בגידול הילדים. כתוצאה מכך, התחילו חיכוכים, על אופן גידול ובחירות חינוכיות. למחרת ליל הסדר, נעמה התפרצה על חמותה וזה הסתיים

המשך המאמר מעמוד 3 של הרב טרבלסי <

הבריאה "בראשית ברא אלוהים את" - סופי תיבות אמת¹³. **ודווקא בסופי תיבות, כי רק בסוף, אחרי כל התהליכים והקשיים, תתגלה האמת האלוהית שמקיפה את הכול ואין דבר נפרד ממנה.**

אותיות האלף בית. א' ראשית האותיות ת' אחרונה ומ' באמצע. **ראייה של אמת מקיפה את כל המציאות וההיסטוריה כדבר ה' מאוחד שאין פרט שלא שייך אליו**, כמו הקפת אותיות האמת את כלל האותיות. לעומתה השקר שייך לעולם הפירוד, בו כל חלק נפרד לעצמו בלי יכולת לאגד אליו חלקים אחרים. לכן אותיות השקר סמוכות זו לזו ואינן מחוברות לחלק נוסף. השקר שייך לעולם הפירוד שהוא ההיפך מעולמו של ה'. **"הכול ברא הקב"ה בעולמו חוץ מהשקר"**.¹¹

אותה אות אמת שנלקחה מהנחש כשאיבד את רגליו חוזרת בנקודת האמצע שהיא מרכז התורה-חומתו של הקב"ה אמת.¹² וכפי שנחתם בראשית

1. קידושין.
2. בראשית רבה כה,
3. תרגום יונתן בראשית ג,א
4. סנהדרין,נט.
5. רש"י בראשית ג,ה
6. שבת,קד.
7. יב"ט
8. ספר מנחם ציון לר' מנחם מנדל מרימינוב
9. זוהר ויקרא
10. עין איה שבת יב,לב
11. תנא דבי אליהו זוטא,ג
12. שבת,נה.
13. של"ה פסחים

הרב חגי לונדין
ר"מ במכון מאיר

בזמן משברים ואסונות גדולים מתעוררת תביעה לעריפת ראשים קולקטיבית של כל דור ההנהגה ו"עולם ישן עד היסוד נחריבה". ההיסטוריה מוכיחה שהמציאות צועדת בקצב איטי יותר. הדרך האיטית, שמצריכה אנשים שיסכימו להתקדם במערכת במשך שנים רבות ולשנות אותה באופן יסודי מלמטה למעלה - היא הדרך היחידה שתצליח לשבור את תקרת הזכוכית. אין קיצורי דרך. זוהי דרכו של הציבור האמוני-לאומי.

להחליף את ההנהגה?

פרשת שמיני מספרת את חטאם של נדב ואביהוא שהקריבו "אש זרה" לפני ה'. חכמים מתארים שנדב ואביהוא, צעירים מבריקים ודור העתיד של ההנהגה הישראלית, ריננו אחרי משה ואהרן "מתי ימותו שני זקנים אלו ואני ואתה שמוכנים לחזות את ה' ננהיג את הדור?" מתברר שתלונתם של נדב ואביהוא לא באה בחלל ריק אלא לאחר מחדל מנהיגות. חז"ל מספרים לנו "שכל שבעת ימי המילואים, שהעמידו משה למשכן ושימש בו, ופירקו בכל יום, לא שרתה

בו שכינה", גם אהרן לקח על עצמו חלק מן האשמה: "כיוון שראה אהרן, שקרבו כל הקרבנות, ונעשו כל המעשים, ולא ירדה שכינה לישראל, היה מצטער ואומר: יודע אני שכעס הקב"ה עלי, ובשבילי לא ירדה שכינה לישראל". מה היה אם כן חטאם של נדב ואביהוא? החיפזון! החלפת הנהגה ודאי צריכה להיות אולם לא ב"התפרצות" אלא באופן איטי ומדורג. יהושע בן נון יחליף בסופו של דבר את משה, ואלעזר יחליף את אהרן אולם בקצב הנכון.

הצטרפו למנויי ערוץ מאיר לילדים!

באתר meirkids.co.il בטל 0732379860

שמיני

ענו על החידות בדף הפרשה
באתר ערוץ מאיר לילדים
ואולי תזכו בפרס!

מצאו למחשבות רמזות
חמשת הפרשה

פרשת שמיני

בפרשת שמיני אנו לומדים על היום השמיני למלואים, כאשר אהרן ובניו התחילו לעבד במשכן. זה היה יום שמח מאד, וה' הראה את כבודו לכל העם. באותו יום קרה גם דבר עצוב מאד: נדב ואביהוא, הבנים של אהרן, הקריבו "אש זרה" - קטרת שלא צוה ה'. הם נענשו מידית.

מזה אנו יכולים ללמוד שעלינו לעשות את רצון ה' בדיוק כפי שהוא צוה, ולא להוסיף דברים מדענתנו. אפילו כונה טובה אינה סבה לשנות משה שה' בקש. דבר חשוב נוסף שאנו לומדים בפרשה זו הוא דיני הכשרות - אילו בעלי חיים מתר לנו לאכל ואילו אסור בהמה טהורה היא זו שמעלה גרה ומפרסת פרסה, כמו פרה וכבש. מן העוף, התורה מפרטת את אלה שאסורים. ומן הדגים, רק אלה שיש להם סנפיר וקשקשת מתרים.

דיני הכשרות מלמדים אותנו שאנחנו, עם קדוש, צריכים להזהר במה שנכנס לגוף שלנו. השם רוצה שנהיה קדושים וטהורים, ולכן נתן לנו הוראות מיוחדות לגבי המאכלים שלנו. שבת שלום!

ישי, ערוץ הילדים

חידה

איזה כלי-מטבח יודע לעוף?

המלצה השבוע

השבוע יחול יום העצמאות ה-77 למדינת ישראל! היכנסו לדף "יום העצמאות" שיעלה לאתר וצפו בתכנים מיוחדים ליום חשוב הזה!

שאלות בפרשה

1. אילו שני בניו של אהרן הכוהן הקריבו אש זרה?
2. מה היתה תגובת אהרן במות שני בניו?
3. מהם סימני הבהמה טהורה?
4. האם הינשוף מותר באכילה?
5. על איזו ציפור אמרו חכמים שהיא "עושה חסד עם חברותיה"?
6. מהם סימני הדגים טהורים?

מה מברכים על קוטג' ברכת הבית...

איך קוראים למי שעומד על הבמה בתחילת ההופעה וסופר 1, 2, 3, ובדק את הרמקולים? סופר סתם...

מה גדול כמו פיל, יש לו צורה של פיל, אבל הוא לא שוקל כלום? צל של פיל...

השקפת העולם המיוחדת לישראל היא שעושה את האומה לחטיבה אחת בעולם, והשקפה זו נעוצה היא בחידוש העולם ע"פ ההרצאה התורית, בראשית ברא א-להים את השמים ואת הארץ. השקפה מיוחדת זו גורמת היא את המצוות המעשיות כולן ואת ההבדלה הלאומית המצוינת, ואת הזיקוק לארץ ישראל בתור ארץ מיוחדת לאומה, להרחיב בה את רוחה בלא מפריע, ובהקבלה של עזרה מכל התכונות המוטבעות באוויר הארץ ואקלימה בכלל...

אורות ישראל ג, יג

על סדר היום

הרב שלמה אבינר

בינה מלאכותית ולא חכמה מלאכותית

ש: כיצד להתייחס לבינה מלאכותית? זה טוב או זה רע? האם אין סכנה שתחליף את האדם? הרי היא כבר ממלאה תפקידים רבים, כולל ייעוץ על ידי שיחה. האם אין לחשוש שמתוך למידה עצמית, היא תעקוף את האדם, תגיע ליכולת על אנושית, ואף תשלוט עליו?

ת: היא ככל המצאה מדעית שאפשר להשתמש בה לטוב ולרע. מרן הרב קוק כותב במאמר תום ומדע (מאמרי הראיה), שאי אפשר לעצור את המדע, וגם אין זה נכון לעצור אותו, אלא יש להשתמש בו על ידי תום ומוסר. ודאי וודאי שאין לתת לבינה לנהל את החיים, אלא כל פירור מידע ממנה חייב בדיקה וביקורת. במקרים רבים היא אינה מדייקת. היא שפחה ולא אדונית. היא עזר למחשבה ולא במקום המחשבה. וכמובן, אין סכנה שרובוטים למיניהם ישתלטו על המין האנושי. זה מדע בדיוני.

אמנם פעמים רבות אי אפשר להבחין בינה לבין אדם, גם כשהיא מדברת, גם כשכותבת, - מה שנקרא מבחן טיורינג. אבל היא כמו תוכי. כמו טייפ. לבינה המלאכותית, לא רק שאין נשמה, שאין מוסר, שאין רגש, - גם אין שכל. כמובן, יש סכנה שהיא תהפוך לאליל. בעבר בני אדם עבדו לאבן בצורת אדם או צורה אחרת, אבל לאותה אבן לא היו חיים עצמיים. היו בונים אותה, מנקים אותה, מתקנים אותה. וכן את הבינה המלאכותית, בונים ומזינים על ידי אלגוריתמים. הנה כי כן זו ההבחנה בין חכמה לבין בינה. בינה היא הבנת דבר מתוך דבר. ממה שיש, היא מוציאה כביכול חדש. כך פועלת הבינה המלאכותית, מתוך האוצרות שהכניסו בה היא בונה בניינים. אך לעומתה החכמה, היא היא עצם הדבר הראשוני, "ברק המבריק". לכן זו בינה מלאכותית ולא חכמה מלאכותית. אין חכמה מלאכותית, היא אינה ראשונית, הבזקית.

מסר קטן, קהל ענק: הסוד מאחורי הפריצה של ערוץ מאיר

האירוע במג'יק קאס הוא הכרזה של מהפכה - בעוד שערוצי ילדים רבים מנסים למצוא את דרכם בשוק התחרותי, נראה שערוץ מאיר מצליח לבסס את עצמו כפלטפורמה דומיננטית, אלפי הילדים שמילאו את הפארק מעידים שהביקוש לתוכן איכותי שמשלב ערכים וחוויה נמצא בעלייה מתמדת.

תודה!

ערוץ מאיר לילדים מודה לאנשי המשפחות והילדים המוקסימים שהגיעו להפגנה פסח הענק במג'יק קאס! שמחנו לראות את האושר בעיניכם כשפגשתם את השחקנים האהובים, נהיגתם מופעיליות המיוחדות וחגגתם איתנו את פסח. אנו מתחייבים להמשיך ולהביא לכם תוכן איכותי, מהנה וערכי לאורך כל השנה.

לגדול באהבה

הצטרפו לערוץ מאיר לילדים וקבלו תוכן איכותי ואהבה עבור ילדיכם!

להצטרפות חפשו אותנו בגוגל!

ביום רביעי האחרון התקיים במעלה אדומים הפגנה ענק עם כוכבי תוכניות ילדים שמשיך אליו מעל 7,000 הורים וילדים. אלא שבאופן מפתיע, לא מדובר בדמויות מערוצי הילדים הכלליים, אלא בכוכבי "ערוץ מאיר לילדים" - ערוץ תוכן דתי וערכי לילדים. המופעים שהתקיימו בפארק השעשועים המוביל מג'יק קאס משקפים שינוי מגמה בצריכת התרבות בציבור הדתי: מקהל שנמנע מבילוי במתחמי בידור המוניים, לקהילה שיוצרת חוויות ערכיות מבלי להתפשר על ההנאה והאיכות. "הילדים עזבו את כל המתקנים המרתקים בפארק כדי לצפות במופעים", מספר אורן טבריה, מנהל ערוץ מאיר. "נערכו שמונה סבבים של הופעות, ובכל הופעה האולם היה מלא עד אפס מקום." מה שמעניין במיוחד הוא האופן שבו הקהל הגיב לשחקנים שהסחובו במתחם. ישראל לוי מפארק השעשועים מג'יק קאס מצוין: "אירחנו לאורך השנים את מיטב האמנים, אבל הערצה וביקוש כזה לתוכן של ערוץ מאיר מעולם לא ראינו. מדהים כיצד שחקנים מתוכניות לימוד וערכים מצליחות לצבור כזו אהדה בקרב הילדים, זו תופעה שלא הכרנו".

המפגש בין הווירטואלי לממשי היה חלק מרכזי בחוויה. "כל השנה הילדים שלי צופים בכוכבי ערוץ מאיר דרך המסך, והיום הם פגשו אותם פנים אל פנים", מספר משה ברקוביץ', אחד ההורים. "זה יוצר תחושה של קהילה וחיבור לתרבות ערכית." האירוע כלל גם מכירת מוצרים הקשורים לערוץ כמו חוברת מדבקות חדשה שנראית כמו הדבר הבא במגזר.

רגע מרגש במיוחד נרשם עם ביקורו של הרב דב ביגון, ראש מוסדות מכון מאיר ויוזם הערוץ, שאמר לנוכח כמות המשתתפים הגדולה: "כשהקמנו את ערוץ הילדים, זיהינו את הצורך לערוץ שייתן תוכן ערכי וחוויתי לילדים, אבל לא דמיינו שנגיע לכזו עוצמה וזה יהיה הערוץ המוביל לילדים, עם ציבור וקהילה כזו גדולה.

ערוץ מאיר לילדים, כחלק מפעילותו של מכון מאיר, פועל וממשיך מכוחו של הרב צבי יהודה זצ"ל שדחף בכל כוחו להקמת מכון מאיר ואנו ממשיכים את דרכו עד היום.

אשרינו שזכינו לראות את כל הילדים וההורים המאושרים שמגדלים את ילדיהם באהבה ובאמונה ושמהים בחג החירות יחד איתנו ועם כל בית ישראל".